

משורש מהשנה, והיה ונראה עקיבא ק' יוסק
שליה כמו משsieה בן יוסק דאיתא בגמרא (סוכה
בב). שההרג, ומסתה ת' היה גאנך ליהו קיטוב
ישאל, וכן ה' נצער ברבי עקיבא, ولكن קבש
ההילא פטירת ר' שמעון ב"ד, "וואי שלילה
ב' תרגנות מודתנו של רבי עקיבא, וכן ר' עקיבא,
ונסתה גאנך ר' שמעון ב"ר יהואי גם כן ביום זה
כלה שוחבו ח' בגמרא קידושין לה). ומני שבוי
באר גאנך משה כ' שקדושה ברוך הוא ישוב
ונמלא שנתוין שן צידיקים מום וכוכן
בימס ה' יירחא בעשיה שושן וזה שבעל
בוארן מבירין בחק', שאל היה שום אדים מכיר
פה וילבן אירחא בירושלמי (פ"א סנהדרין דאמאי
ר' עקיבא לא', שמעון ב"ר יהוא דיך שאגי
שרוש תורה שבعل פה, ובכל שנח שיבא
יכל אדם ליבות לפ' חד להשיג קביעה
הבר' תורה שרד ביום זה בטענה שבעל פה
ולכן קבעווהו למועד:

שכחים. ורב עקיבא היה שורש תורה שבעל פה
כדייא באחנ' האהייל' ואיתא במדרשו וגמרא
רביה פ' י"ד) ובעלי אסיפות אימתי הם גטיעים דברי
תורה באדם בוגון שבעליהו נאסfine' מהם כל זיין
שרבו קיימים כ' ובוים שנטולק או קבוצו ח' בר'
מורה בלבב ישאל תלמידיו, ו' שמעון ב"ד
יהאי היה תמיד ר' עקיבא ואנבר (גיטין ס.ז.)
שנו מורי' טמודה' תרנחתה מתרומות מודותיו
של רב עקיבא. והינו שורש למזר' ר' עקיבא.
ההה ה' בל"ג בענור בספרה ה'ו שבדoor
הדא מחד אהרן הבהן. ד' רועץ גאנך ונעה
שחששב בו הדר תולודתו והוא היה גם כן שחש
תורה שבעל פה. דעתה רבעת ה'ו שלום ה'ו
שרה תורה שבכבר. ואחרון ה'ו רועץ גאנך
פה במל' שאנטה כי עט' בחק' גני' ותורה יבקשו
כו' ר' ק' וקדושה ר' עקיבא שורה
עפירות. ובמלא שגאנך והווארה לה' לעפה. וספירת
ה'ו שברוד ר' וא שורש תורה שבעל פה כהנו
תורתה מודתוי של רבי עקיבא, ובוים
תטליקווע נקא דיליאן ר' שמעון ב"ר יהוא
דכל ישראל שבדורו קבלו ונקבוע בלבם
דבר' תורה שליל', כהו שדרשו במדרש במנין
שבעליהם תאפען' מותם. ו' ב"ד באיד' פסה שנ' ג'
מחהיל ספריה ה'ו, דאיתא בדור הקדרש וה'ג'
ק' ב' פסה ו אשון מיניגא פסה שנ' גאנלא
בל' ג' בענור שהיא רוד שברוד ה'ו שורש גאנת
או'ן שטה א' אהב את הבירות ומקרין לתרורה,
ובבר' עקיבא שורה שורש תורה שבעל פה שורה
ד'ויש בעניר' אהתיה יונאות כס' ואיתא
מנדרש (ו' היון ח') דבירים שלאל גאנל למשה גאנל
וניגלה ט': יק' אל' תעיל' שבדאש שהלעלא
צידיקים דקה' בצדיקים שרוי' משושט תורה
שבכבר, ומה שמאצנ' מענית צדיקים
הרגו מלכבות, רוא געפי' שהרנו ולא מטה' על
מנחות טס' קר' עלה' במחשבה לפני' ודיינ' שורה

ה' ג' געומה וטויים ה'ש'

א) יומם ה' נקא הילא דרש' בעי' שעוי' שעוי
בוי' ספחים. או' שגען' שקבוע
תענית ביטח ציריקם במו' או' פטררת
משה רבינו ע"ה, וכן ראש אב דאין שחווא
ואש הדרש להחדרנ'ה בו געבי' שורה יומ
פטררת אהרן ה'וון' (בדראתא ובמג'ה וטוש'ע א"ה)
ספחים ולמה בפטורת ר' שמעון ב"ר יהוא
עש' ים טב, אך געה שקבוע תענית ביטח מיטח
צידיקים דקה' בצדיקים שרוי' משושט תורה
שבכבר, ומה שמאצנ' מענית צדיקים
הרגו מלכבות, רוא געפי' שהרנו ולא מטה' על
מנחות טס' רבענו ע"ה ה' השורש תורה
מטמן. ומשה רבינו ע"ה ה' השורש תורה